

Forhandling

Anni Svanholt (SF):

Tak for redegørelserne fra ministrene.

Sidste år på denne tid havde regeringen netop udgivet deres regeringsprogram: »Godt på vej – Danmark i det 21. århundrede«. Af det fremgik jo, at Danmark var i fremgang og præget af fremdrift og optimisme. Den enkelte skulle have større udfoldelsesmuligheder, der skulle udvikles et stærkt fællesskab, der skulle give den enkelte tryghed og styrke til at klare forandringer. Der var helt klare signaler om, at velfærdssamfundet skulle styrkes, og den offentlige sektor skulle løftes. Det var jo på den baggrund, at regeringen gik til forhandlingerne med de kommunale parter.

Sidste år, da SF udtrykte bekymring for udviklingen, blev vi af både finansministeren og indenrigsministeren forsøgt beroliget med, at regeringen fortsat ville udbygge serviceindsatsen, og den beroligelse får vi tilsyneladende også igen.

Men hvad er der faktisk sket?

Regeringen indgik aftaler med KL og Amtsrådsforeningen, som må betegnes som en opbremsning i velfærden. For det første er vækstraten væsentlig lavere end forudgående år, for det andet trækker demografien – altså befolkningsudviklingen – udgifterne i vejret, for det tredje er der fortsat væsentlige ventelisteefterslæbsproblemer, og for det fjerde er der, ikke mindst også hos regeringen selv, betydelige forventninger til et serviceløft.

Men umiddelbart efter kom rapporten jo: »Den kommunale økonomi år 2005«, som egentlig hellere skulle have heddet: »Hvad kan man få for – ikke en tier – men 1 procent«, som indeholder faktisk alt, hvad SF vil kalde forslag til nedsat service.

Men hvad er der så sket siden?

Vi ved jo, at kommunerne ikke kunne holde driftsudgifterne på 1 pct., men måtte op på 1,4 pct. Til trods for dette har kommunerne været nødsaget til at skære dybt alle vegne. Hvad har der ikke været af sager, hvor kommunerne har måttet ty til lovoverskridelser på hjemmehjælpsområdet, fordi deres økonomi ikke kunne holde: sager om standsning eller udsættelse af renoveringer på skolebygninger, års ventetid på dagtilbud, nedlæggelse af herberger for de hjemløse.

Det er da noget, der må gøre indtryk. Situationen er belastende for kommunerne, og nu har vi jo så set de seneste måneder, at man også

begynder at overveje brugerbetaling på omsorgsområderne. Jamen, hvor er vi da henne?

Nu ved jeg ikke, om virkeligheden faktisk ser anderledes ud fra en ministerstol end for os andre, men i hvert fald er det SF's opfattelse, at velfærden og niveauet for den i stor udstrækning udøves i amter og kommuner, og når en regering holder disse i stramme tøjler, så holder de også velfærden i stramme tøjler, og det kan en regering jo også godt, men så må den jo vedstå og ikke slynge om sig med: Alle, der har behov, skal have hjemmehjælp, ventelisterne skal væk osv. Det holder jo ikke, når man ikke giver kommunerne og amterne mulighederne for det.

Nu skulle man jo tro, at specielt finansministeren gør det af økonomiske grunde, fordi han mangler penge i kassen, men sådan er det jo ikke. Finansministeren har jo netop tilbudt at købe gasselskabernes gæld på 16,5 mia. kr. med en belønning til kommunerne på 1,4 mia. kr., og når finansministeren har råd til det, kan det vel egentlig ikke stå helt galt til med samfundsøkonomien.

Men vi er bekymrede og vil lægge op til, at man forbedrer denne aftale, og derfor skal jeg på vegne af Enhedslisten og SF fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet det konstateres, at den meget stramme økonomiaftale fra juni 1998 om kommunernes økonomi har ført til en række uacceptable velfærdsforringelser, opfordrer Folketinget regeringen til ved de kommende forhandlinger at sikre økonomisk rum til at forbedre forholdene for børnene, de ældre, de syge og de udstødte.« (Forslag til vedtagelse nr. V 69).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Klaus Hækkerup (S):

Jeg kan indlede min ordførertale med at sige, at vi fra Socialdemokratiets side bestemt ikke kan støtte det forslag til vedtagelse, som SF her har fremsat. Forslaget taler om en række uacceptable velfærdsforringelser, men jeg kan overhovedet ikke se, hvor den række uacceptable velfærdsforringelser har fundet sted, og det vil jeg